

Sygn. akt II K 1914/19

PR 1 Ds.2234.2019

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Tomasz Żuchowski
Protokolant:	St. sekr. sądowy Beata Ewald

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego, 9 marca 2020 r.

sprawy: oskarżonego P. D. urodz. (...) w T.

syna K. i B. z d. T.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 23 czerwca 2019 r. w miejscowości L. ul. (...), gm. L. pow. (...), woj. (...)- (...) dokonał umyślnego uszkodzenia laptopa marki L., poprzez zniszczenie monitora i obudowy oraz okularów progresywnych typu(...), poprzez zabicie ramki i prawego szkła, wyrządzając straty łącznej wartości 4.850 zł na szkodę K. D.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

2. w dniu 23 czerwca 2019 r. w miejscowości L. ul. (...), gm. L. pow. (...), woj. (...)- (...) kierował groźby pozbawienia życia i zniszczenia mienia wobec K. D. przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę że zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

3. w dniu 23 czerwca 2019 r. w miejscowości L. ul. (...), gm. L. pow. (...), woj. (...)- (...) uderzając kilkukrotnie metalową rurką po głowie, karku i prawej ręce oraz prawej nodze K. D. doprowadził do powstania u niego obrażeń w postaci rany tłuczonej głowy okolicy czołowej prawej, rany tłuczonej podudzia prawego, otarcia naskórka przedramienia prawego, podbiegnięcia krwawego uda prawego, obrzęku kolana lewego, stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej i obrzęku okolicy karku tj. naruszenia czynności skóry i narządu ruchu trwających nie dłużej niż siedem dni, czym działał na szkodę K. D.

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **P. D.** za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w punkcie 1 aktu oskarżenia to jest przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to w myśl art. 37 a kk i art. 288 § 1 kk i art. 34 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 kk

wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. uznaje oskarżonego **P. D.** za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w punkcie 2 aktu oskarżenia to jest przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na podstawie 190 § 1 kk i art. 34 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 kk wymierza karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. uznaje oskarżonego **P. D.** za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w punkcie 3 aktu oskarżenia to jest przestępstwa z art. 157 § 2 kk i za to na podstawie art. 157 § 2 kk i art. 34 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 kk wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

IV. na podstawie art. 85 § 1 kk, 86 § 1 i 3 kk w miejsce kary ograniczenia wolności orzeczonej w stosunku do oskarżonego **P. D.** w punkcie 1,2 i 3 wyroku orzeka karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk w związku z przypisanym czynem w punkcie 1 wyroku zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego K. D. kwoty 4850 (cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt) zł;

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 24 czerwca 2019 r. godz.20.00 do dnia 25 czerwca 2019 r. godz.14.55;

VII. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca dowód rzeczowy w sprawie w postaci metalowej rury uprawnionemu tj. K. D.;

VIII. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty i wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa.

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>	
---	--

1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. D.	W dniu 23 czerwca 2019 r. w miejscowości L. ul. (...), gm. L. pow. (...), woj. (...)- (...) dokonał umyślnego uszkodzenia laptopa marki L., poprzez zniszczenie monitora i obudowy oraz okularów progresywnych typu (...), poprzez zbitcie ramki i prawego szkła, wyrządzając straty łącznej wartości 4.850 zł na szkodę K. D.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 23 czerwca 2019 r. oskarżony P. D. przyjechał do miejsca zamieszkania ojca K. D. w miejscowości L. u. (...). Było to spowodowane tym, iż wcześniej w wiadomości smsowej oraz rozmowie telefonicznej B. B. jego matka, poinformowała P. D., iż została wyrzucona z domu i chce się zabić. K. D. przebywał w swoim pokoju i pracował przy komputerze. Po wejściu	zeznanie świadka K. D.	k.1-4, 121	

do pokoju oskarżony uderzył pokrzywdzonego metalową rurką w głowę. Wskutek uderzenia K. D. osunął się na podłogę. Był dalej bity rurką przez oskarżonego. Oskarżony krzyczał, aby dać spokój B. B. . Oskarżony użył także do zadawania ciosów kij od szczotki. P. D. dokonał także uszkodzenia wskutek uderzenia rurką laptopa marki L. powodując zniszczenie monitora oraz pęknięcie obudowy. Dokonał także uszkodzenia okularów progresywnych (...), które po uderzeniu spadły i doszło do zbitcia ramki okularów oraz prawego szkiełka. Wartość szkody K. D. odnośnie laptopa wynosiła 2500 zł, zaś okularów 2350 zł.			
protokół oględzin rzeczy	k.11-19		
zeznania świadka M. D.	k.33-34, 129		
zeznania świadka P. M.	k.36-38,129		
protokół oględzin metalowej rury	k. 40-41		
zeznania K. S.	k. 59,128 akt		
zeznania świadka B. B.	k.129		
zeznania świadka M. S. (1)	k.129		
1.1.2.	P. D.	W dniu 23 czerwca 2019 r. w miejscowości L. ul. (...), gm. L. pow. (...),	

		woj. (...) - (...) kierował groźby pozbawienia życia i zniszczenia mienia wobec K. D. przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę że zostaną spełnione.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 23 czerwca 2019 r. oskarżony P. D. przyjechał do miejsca zamieszkania ojca K. D. w miejscowości L. u. (...). Było to spowodowane tym, iż wcześniej w wiadomości smsowej oraz rozmowie telefonicznej B. B. jego matka, poinformowała P. D., iż została wyrzucona z domu i chce się zabić. K. D. przebywał w swoim pokoju i pracował przy komputerze. Po wejściu do pokoju oskarżony uderzył pokrzywdzonego metalową rurką w głowę. Wskutek uderzenia K. D. osunął się na podłogę . Oskarżony użył także do zadawania ciosów kij od szczotki. P. D. groził także pokrzywdzonemu pozbawieniem życia oraz zniszczeniem mienia. Skierował w stosunku do pokrzywdzonego słowa: " zabiję cię ty chuju i spalę ci tę budę".	zeznania świadka K. D.	k.1-4, 121	
zeznania świadka M. Z.	k.130		
1.1.3.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 23 czerwca 2019 r. oskarżony P. D. przyjechał do miejsca zamieszkania ojca K. D. w miejscowości L. u. (...). Było to spowodowane tym, iż wcześniej w wiadomości smsowej oraz rozmowie telefonicznej B. B. jego matka, poinformowała P. D., iż została wyrzucona z domu i chce się zabić. K. D. przebywał w swoim pokoju i pracował przy komputerze. Po wejściu do pokoju oskarżony uderzył pokrzywdzonego metalową rurką w głowę. Wskutek uderzenia K. D. osunął się na podłogę. Był dalej bity rurką przez oskarżonego. Krzyczał, aby dać spokój B. B. . Oskarżony użył także do zadawania ciosów kij od szczotki. Wskutek zdarzenia pokrzywdzony odniósł obrażenia w postaci rany tłuczonej głowy okolicy czołowej prawej, rany tłuczonej podudzia prawego, otarcia naskórka przedramienia prawego, podbiegnięcia krwawego uda prawego, obrzęku kolana prawego, stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej i obrzęku okolicy karku , które spowodowały naruszenie czynności skóry i narządu ruchu na okres poniżej 7</p>	<p>zeznanie świadka K. D.</p>	<p>1-4, 121</p>	

dni w rozumieniu kodeksu karnego,			
protokół oględzin metalowej rury	k.40-41		
zeznania świadka P. M.	k.36-38, 129		
wyjaśnienia oskarżonego	k.47-48,50-53,84-85,120		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWODÓW			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznanie świadka K. D.	Zeznania świadka K. D. dotyczące uszkodzenia mienia w postaci laptopa i okularów były konsekwentne, wewnętrznie spójne i logiczne. Jego twierdzenia znajdują poparcie w dokumentacji zdjęciowej	

		obrazującej uszkodzenia laptopa i okularów. Odnośnie uszkodzeń i ich wyceny twierdzenia pokrzywdzonego znajdowały także wsparcie w twierdzeniach świadka M. D..
protokół oględzin rzeczy	Dowód niekwestionowany przez strony.	
zeznania świadka P. M.	Brak podstaw do podważenia zeznań świadka. Była naocznym świadkiem zdarzenia. Widziała jak oskarżony zadawał uderzenia. Potwierdziła fakt uszkodzenia laptopa i okularów.	
protokół oględzin metalowej rury	Dowód niekwestionowany przez strony.	
zeznania K. S.	W oparciu o zeznania tej osoby możliwe było ustalenie powodu dla którego oskarżony udał się do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego. Z zeznań tej osoby wynikało, iż oskarżony uważał, iż pokrzywdzony niewłaściwie zachowywał się w stosunku do jego matki. Brak podstaw do podważenia wiarygodności zeznań tej osoby.	
zeznania świadka B. B.	W oparciu o zeznania tej osoby możliwe było ustalenie powodu dla którego oskarżony udał się do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego.	

	Wskazywała na istniejące nieporozumienia między nią a pokrzywdzonym. Co ważne zeznała, iż w czasie zajścia nie było jej na miejscu zdarzenia. Brak podstaw do podważenia wiarygodności zeznań tej osoby.	
zeznania świadka M. S. (2)	W oparciu o zeznania tej osoby możliwe było ustalenie powodu dla którego oskarżony udał się do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego. Z zeznań tej osoby wynikało, iż oskarżony uważał, iż pokrzywdzony niewłaściwie zachowywał się w stosunku do jego matki. Brak podstaw do podważenia wiarygodności zeznań tej osoby.	
1.1.2	zeznanie świadka K. D.	<p>Zeznania świadka K. D. dotyczące wypowiedzianych gróźb karalnych pod jego adresem były konsekwentne, wewnętrznie spójne i logiczne. Jego twierdzenia znajdują poparcie także w zeznania świadka M. Z.. W trakcie zdarzenia rozmawiała telefonicznie z pokrzywdzonym. Słyszała część wypowiedzi kierowanych przez oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonego " ja ciebie zniszczę". Niewątpliwie biorąc pod uwagę, iż K. D. został fizycznie zaatakowany należało przyjąć, iż wypowiedziane groźby mogły wzbudzić u niego</p>

		uzasadnione obawy ich spełnienia.	
zeznania świadka M. Z.	Zeznania świadka były spójne, logiczne i konsekwentne. Brak podstaw do ich podważenia.		
1.1.3	zeznanie świadka K. D.	Zeznania świadka K. D. dotyczące spowodowanych obrażeń były konsekwentne, wewnętrznie spójne i logiczne. Jego twierdzenia znajdują poparcie także w zeznania świadka P. M., protokołach oględzin metalowej rury oraz wyjaśnieniach oskarżonego, który nie kwestionował spowodowania obrażeń u pokrzywdzonego. Sąd nie dał jedynie wiary twierdzeniom pokrzywdzonego, iż w dniu zdarzenia nie doszło do sytuacji konfliktowej pomiędzy nim a B. B.. Na taką sytuację wskazywały zeznania nie tylko tej osoby, ale także M. S. (2) i K. S..	
zeznania świadka P. M.	Zeznania świadka były spójne. logiczne i konsekwentne. Brak podstaw do ich podważenia.		
protokół oględzin metalowej rury	Dowód nie był kwestionowany przez strony.		
wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony P. D. nie kwestionował, iż poprzez		

	uderzania metalowym przedmiotem spowodował obrażenia ciała u pokrzywdzonego. Sąd dał wiarę tym twierdzeniom albowiem korelowały z zeznaniami pokrzywdzonego.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w których zaprzeczył uszkodzeniu laptopa i okularów. Jego twierdzenia pozostawały w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego wspartymi protokołem oględzin tych przedmiotów. Kto inny miałby spowodować uszkodzenia tych rzeczy, skoro oskarżony nie przeczył, iż brał udział w zajściu i uderzał pokrzywdzonego. Niewątpliwie jego głównym zamiarem było spowodowanie obrażeń ciała, jednakże jednocześnie doprowadził do uszkodzenia mienia pokrzywdzonego.	
1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom	

		oskarżonego w trakcie których zaprzeczył, aby wypowiadał groźby karalne w stosunku do K. D.. Twierdzenia te były sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, które Sąd uznał w tym zakresie w całości za wiarygodne. Co prawda na rozprawie pokrzywdzony podał, iż oskarżony groził mu słowami "ja cię kurwa ubiję", zaś w pierwszej fazie postępowania "zabije cię ty chuju" które nie były tożsame. Zdaniem Sądu słowa te jednak wskazywały na taką samą groźbę- pozbawienia życia, zaś co do samej treści należało dać wiarę zeznaniom świadka z etapu postępowania przygotowawczego. Wtedy niewątpliwie świadek lepiej pamiętał to zdarzenie.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo, którego znamiona zostały			

określone w art. 288 § 1 kk polega na niszczeniu rzeczy, jej uszkodzeniu lub czynieniu jej niezdatną do użytku. Co ważne czyn zabroniony określony w art. 288§ kk może być popełniony umyślnie zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego. Na gruncie ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości, że oskarżony P. D. uderzając rurką w laptopa celowo spowodował jego uszkodzenia. Odnośnie okularów uderzając po głowie pokrzywdzonego godził się, iż może spowodować uszkodzenia używanych przez K. D. okularów poprzez ich upadek, co faktycznie nastąpiło. Oskarżony zatem spełnił znamiona strony przedmiotowej tego przestępstwa. . W związku z powyższym oskarżony odpowiada za umyślne uszkodzenie mienia z art. 288 § 1 k.k. Rozmiar szkody nie pozwalał na przyjęcie w tym przypadku wypadku mniejszej wagi.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II.	P. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego jemu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k., Sąd zważył, że karze za wskazany występki podlega ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby jej najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadniona obawę, że zostanie spełniona. Oskarżony w dniu 23 czerwca 2019 r. wypowiadając groźby pozbawienia życia i zniszczenia mienie wypełnił znamiona tego przepisu. Sąd doszedł ponadto do przekonania, iż groźby oskarżonego wzbudziły u tej pokrzywdzonego uzasadnione obawy, że zostaną spełnione.

W myśl powszechnie przyjętego w doktrynie i orzecznictwie stanowiska, ocena tej okoliczności powinna mieć charakter subiektywny, jednak jednocześnie muszą być wzięte pod uwagę elementy obiektywizujące ją, takie jak okoliczności wyrażenia groźby, jej treść, rodzaj dobra prawnie chronionego, które było przedmiotem groźby, pozwalające na wyeliminowanie z zakresu karalności groźby całkowicie irracjonalne (zob. wyrok SA w Krakowie z dnia 4 kwietnia 2002 r., II AKa 163/02,

KZS 2002, z. 7-8, poz. 44, źródło Lex). Sąd podziela nadto pogląd wypowiedziany przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 czerwca 2013 r., V KK 94/13, OSNKW 2013, Nr 10, poz. 89, w uzasadnieniu którego podniesiono, że: "Stopień obawy u adresata groźby, równoznaczny z zaistnieniem znamienia skutku przestępstwa określonego w art. 190 § 1 k.k., jest niższy od przekonania o pewności zrealizowania zapowiedzianej groźby. Zostaje on osiągnięty wtedy, gdy zagrożony przewiduje, że groźba może się urzeczywistnić, a więc że nastąpienie zapowiadanego zdarzenia jest realne", a także pogląd wypowiedziany przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 czerwca 2014 r., II AKa 162/14, Biul. SAKa 2014, Nr 4, poz. 1, w którym wskazano, że: "dla zaistnienia przestępstwa groźby karalnej nie jest wymagane, by jej adresat miał pewność, był przekonany, że zapowiadane zdarzenie faktycznie nastąpi. Wystarczy, że jedynie przewiduje, że groźba może się urzeczywistnić, że liczy się z taką możliwością". Z ustaleń faktycznych wynikało, iż w trakcie zdarzenia oskarżony używał przemocy fizycznej powodując u

<p>pokrzywdzonego określone obrażenia. Pokrzywdzony miał zatem podstawy do obawiania się spełnienia wypowiadanych gróźb.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>III.</p>	<p>P. D.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 157 § 2 kk. Przestępstwo stypizowane w art. 157 § 2 kk ma charakter materialny. Realizacja znamion w formie dokonanej wymaga naruszenia dobra, a więc realnego wystąpienia jednego ze skutków w tym przepisie wymienionych. Ustawa posługuje się szerokim znaczeniowo znamieniem czasownikowym "powoduje", obejmującym każdą postać zachowania, które może prowadzić do wytworzenia następstw określonych w tym przepisie. Można przestępstwo to popełnić tylko umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Sprawca musi więc przewidywać i co najmniej godzić się na to, iż swoim czynem</p>			

spowoduje dla zdrowia pokrzywdzonego skutki opisane w tych przepisach. Skutkiem przestępstwa z art. 157 § 2 kk jest spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż 7 dni.

Materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonego, wyjaśnień oskarżonego, a także opinii sądowo-lekarskiej pozwolił ustalić, że oskarżony swoim zachowaniem działając z zamiarem bezpośrednim wyczerpał znamiona czynu z art 157 § 2 kk.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. D.	I.	I.	Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd przyjął fakt uprzedniej karalności oskarżonego. Zdaniem Sądu zasadne było w przypadku oskarżonego za przypisane przestępstwo z art 288 § 1 kk wymierzenie kary 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności jest karą pośrednią pomiędzy grzywną i niewysoką karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem lub bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd ma świadomość, iż oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz na kary

ograniczenia wolności .
W ocenie Sądu konieczne
byłoby orzeczenie kary
bezwzględnej pozbawienia
wolności w związku z
przypisaniem
oskarżonemu przestępstw
świadczących o znacznej
demoralizacji sprawcy,
co nie miało miejsca
w realiach sprawy.
Należy pamiętać, iż
osadzenie oskarżonego
w warunkach zakładu
karnego naraziłoby
społeczeństwo na wysokie
koszty jej utrzymania,
grożąc zarazem jego dalszą
demoralizacją. Orzeczona
kara ograniczenia
wolności zawiera
określoną dolegliwość.
Sankcja ta zawiera
w sobie wszystkie
elementy kary, a więc
spełnia cel restrybutywny
(nieodpłatna praca) oraz
cele prewencyjne (efekt
edukacyjny pracy, praca
na cele charytatywne,
integracja przestępcy
ze społeczeństwem i
społeczeństwa z
przestępcą) - a
pozbawiona jest wad
kary pozbawienia wolności
(kontakt sprawcy ze
środowiskiem
więziennym, jego
podkultura, brak
stygmatyzacji bycia
więźniem i często
związany z tym efekt
odrzućenia tak w
środowisku zawodowym,
jak i rodzinnym). Zdaniem
Sądu wymierzona kara
w wymiarze 6 miesięcy
ograniczenia wolności
w odpowiednim stopniu

			uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zawidnienie oraz cele kary.
P. D.	II.	II.	<p>Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd przyjął fakt uprzedniej karalności oskarżonego. Zdaniem Sądu zasadne było w przypadku oskarżonego za przypisane przestępstwo z art 190 § 1 kk wymierzenie kary 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności jest karą pośrednią pomiędzy grzywną i niewysoką karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem lub bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd ma świadomość, iż oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz na kary ograniczenia wolności . W ocenie Sądu konieczne byłoby orzeczenie kary bezwzględnej pozbawienia wolności w związku z przypisaniem oskarżonemu przestępstw świadczących o znacznej demoralizacji sprawcy, co nie miało miejsca w realiach sprawy.</p>

			<p>Należy pamiętać, iż osadzenie oskarżonego w warunkach zakładu karnego naraziłoby społeczeństwo na wysokie koszty jej utrzymania, grożąc zarazem jego dalszą demoralizacją. Orzeczona kara ograniczenia wolności zawiera określoną dolegliwość. Sankcja ta zawiera w sobie wszystkie elementy kary, a więc spełnia cel restrybutywny (nieodpłatna praca) oraz cele prewencyjne (efekt edukacyjny pracy, praca na cele charytatywne, integracja przestępcy ze społeczeństwem i społeczeństwa z przestępcą) - a pozbawiona jest wad kary pozbawienia wolności (kontakt sprawcy ze środowiskiem więziennym, jego podkultura, brak stygmatyzacji bycia więźniem i często związany z tym efekt odrzucenia tak w środowisku zawodowym, jak i rodzinnym). Zdaniem Sądu wymierzona kara w wymiarze 3 miesięcy ograniczenia wolności w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zawidnienie oraz cele kary.</p>
P. D.	III.	III.	<p>Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd przyjął fakt uprzedniej karalności oskarżonego. Zdaniem</p>

Sądu zasadne było w przypadku oskarżonego za przypisane przestępstwo z art 157 § 2 kk wymierzenie kary 6 ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności jest karą pośrednią pomiędzy grzywną i niewysoką karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem lub bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd ma świadomość, iż oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz na kary ograniczenia wolności . W ocenie Sądu konieczne byłoby orzeczenie kary bezwzględnej pozbawienia wolności w związku z przypisaniem oskarżonemu przestępstw świadczących o znacznej demoralizacji sprawcy, co nie miało miejsca w realiach sprawy. Należy pamiętać, iż osadzenie oskarżonego w warunkach zakładu karnego naraziłoby społeczeństwo na wysokie koszty jej utrzymania, grożąc zarazem jego dalszą demoralizacją. Orzeczona kara ograniczenia wolności zawiera określoną dolegliwość. Sankcja ta zawiera

			<p>w sobie wszystkie elementy kary, a więc spełnia cel restybutywny (nieodpłatna praca) oraz cele prewencyjne (efekt edukacyjny pracy, praca na cele charytatywne, integracja przestępcy ze społeczeństwem i społeczeństwa z przestępcą) - a pozbawiona jest wad kary pozbawienia wolności (kontakt sprawcy ze środowiskiem więziennym, jego podkultura, brak stygmatyzacji bycia więźniem i często związany z tym efekt odrzucenia tak w środowisku zawodowym, jak i rodzinnym). Zdaniem Sądu wymierzona kara w wymiarze 6 miesięcy ograniczenia wolności w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zawidnienie oraz cele kary. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się do popełnienia przypisanego mu czynu.</p>
P. D.	IV	I, II, III	<p>Sąd na podstawie art. 86 § 1 kk i art. 86 § 3 kk Sąd połączył kary jednostkowe orzeczone w punktach I-III wyroku i orzekł karę łączną 8 miesięcy graniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku</p>

miesięcznym.. Sąd uznał, iż adekwatną reakcją na popełnione przez oskarżonego przestępstwa będzie kara ograniczenia wolności, zwłaszcza, że będzie ona realna do wykonania, albowiem oskarżony mimo młodego wieku pracuje jedynie dorywczo. Jednocześnie stanowi odpowiednią dolegliwość.

Kara łączna ograniczenia wolności mogła więc być orzeczona, w granicach od 6 miesięcy przy zastosowaniu pełnej absorpcji (tj. od najwyższej z kar) do ich sumy tj. do 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności.

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z utrwalonym w tym względzie stanowiskiem doktryny i judykatury Sąd może wymierzyć karę łączną stosując zasadę pełnej absorpcji jak i zasadę pełnej kumulacji biorąc dodatkowo pod uwagę „czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub

przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto(...) czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków(m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych), przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II AKa 244/06]. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zawartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się natomiast jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów. (wyrok SA w Krakowie z 14.03.2007r., II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawy- przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę

absorpcji stosuje się bowiem, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodnjajowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd orzekł wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze **8 miesięcy ograniczenia wolności.**

W tym miejscu należy zaakcentować, iż zdaniem Sądu w stosunku do oskarżonego nie zachodzą okoliczności mogące stanowić wystarczającą podstawę do zastosowania całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar.

W judykaturze podkreśla się, iż na ogół

nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. IIAKa 129/08).

Reasumując należy zatem wskazać, iż zdaniem Sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zatem ostatecznie wymierzona oskarżonemu kara łączna w wysokości **8 miesięcy ograniczenia**

			<p>wolności jawi się jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym. Sąd zdecydował się orzec karę łączną przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji ze względu na fakt, że D. S. dopuścił się trzech czynów godzących w różne dobra prawne, a co za tym idzie kara ta musiała odzwierciedlać kryminalny charakter jego działalności.</p>
P. D.	V.	I.	<p>W związku z przypisaną odpowiedzialnością karną za uszkodzenie mienia Sąd w oparciu o art 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie kwoty 4850 zł stanowiącą sumę za spowodowanie uszkodzeń laptopa i okularów. Z powodu rozmiaru uszkodzeń laptopa pokrzywdzony musiał dokonać nowego tego typu urządzenia (121 akt). Widoczne uszkodzenia okularów (k.18-19 akt) wskazywały także na konieczność ich wymiany na nowe.</p>
P. D.	VI.	IV.	<p>Na podstawie art 63 § 1 kk obligatoryjnie na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności zaliczono okres zatrzymania.</p>
P. D.	VII.	III.	<p>Jako zbędny dla dalszego postępowania należało uznać dowód rzeczowy w sprawie w postaci</p>

			metalowej rury i w myśl art 230 § 2 kpk zwrócić uprawnionemu tj. K. D..
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VIII.	Oskarżony utrzymuje się jedynie z prac dorywczych z których uzyskuje dochód w wysokości 1000-2000 zł miesięcznie. Został także zobowiązany do naprawienia szkody. W tej sytuacji Sąd w oparciu o art. 624 § 1 kpk zwolnił go od wydatków, zaś w myśl		

	art 17 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. O opłatach w sprawach karnych od ponoszenia opłaty .	
1.Podpis		